

At høre stemmer er ikke noget indbildt hjernespøgelse

v/Marja S

For nogle år siden berettedes det i svensk TV i et program, der hed "Nobelprisen 2003", at nogle forskere på University of Nottingham havde konstateret, at mennesker med skizofreni, hvis hjerne var blevet analyseret med magnetkamera, opviste samme billede når de hørte stemmer indefra som når raske mennesker hørte almindelig tale. De seneste forskeropdagelser fra England viser altså, at da man egentlig ledte efter noget andet ved hjælp af hjerneskaning, opdagede man pludseligt, at "stemme-hørere" virkelig hørte stemmer "udefra".

Området i hørecenteret i hjernen viste udslag og aktiveredes ved stemme-hallucinationerne. Af dette har man forstået, at de virkelig hører stemmer som kommer udefra. Det var altså ikke deres indre tanker fra underbevidstheden som dukkede op, men det sted i hjernen, som aktiveres når man hører almindelig dagligdags tale, aktiveredes også når mennesker hørte de såkaldte stemme-hallucinationer.

Jeg mailede til University of Nottingham og fik svar fra Dr. Morris, som bekræftede dette og han gav mig flere kildehenvisninger.(i)

Dette bekræfter altså det Martinus påstod: at de som hører stemmer påvirkes af en udefrakommende stemme, enten det er et inkarneret eller diskarneret væsen, dvs et synligt eller usynligt åndeligt væsen. Martinus advarer mod fejlagtig meditation og mener, at man kan, i sin uvidenhed om de åndelige verdener, tiltrække sig besættende væsener fra mellemtilstanden eller den såkaldte "skærsild", altså fra det område som energimæssigt vibrerer nærmest vor egen fysiske verden.

Læs gerne Martinusartiklen "Besættelse" i Kosmos nr. 10/1990. En sammenfatning kan læses i min artikel "Besættelse – overtro eller virkelighed" i Den Ny Verdensimpuls 8/1999. Begge artikler kan også læses på min hjemmeside "Kundalini kortslutninger – risici og information", <http://kundalini.se>

Nogle år senere påstår også den svenske psykiater Dr. Åsa Nilsson det samme i et videnskabeligt program i svensk TV. Hun udtrykte sin forundring da hun første gang så en sådan hjerneskaning og resultatet. Hende kontaktede jeg også, men hun havde ikke tid til at svare, meddelte hun.

Ingen virker derimod til at have spekuleret videre over, hvad dette kan indikere. Men for mig var det interessant, eftersom forskningsresultatet støtter og bekræfter Martinus' besættelsesforklaring.

Der findes knapt nogen læge som i dag anser deres patienter for at være ramt af "besættelse". Man kalder det en "psykose". Symptomerne forklares som forvirring, høre-forvildelse, tankeforstyrrelser og vaneforestillinger. Nogle mere dybtgående åndelige forklaringer har man ikke, selv om mange patienter hævder, at det er *virkelige* væsener som taler i deres hoved.

For nogle år siden læste jeg bogen "Jag vill ha en egen måne" af den svenske sanger Ted Gärdestads bror, Kenneth Gärdestad. Han og Teds nærmeste venner beskriver Teds psykiske forandring, efter han var gået med i den indiske guru (Osho) Bhagwans bevægelse. Ted mediterede med Osho-metoden og boede på hans meditationscenter i Oregon, USA, i lange perioder i 80'erne.

Her følger korte uddrag af bogen:

"MOD INDRE STEMME

Af og til dukkede han (Ted) op på arkitektkontoret, hvor jeg arbejdede. Han talte om forskellige lyde som forstyrrede ham. Det kunne være stemmer og han sagde, at det var onde magter, som var efter ham og ville ham noget ondt. Jeg talte ham imod og sagde, at der findes ingen onde magter kun onde mennesker. Og du tror bare at du hører de der stemmer. Han blev utrolig vred og sagde, at enten tror du på mig eller du har taget parti for de onde magter. Han sagde det på sådan en måde, at jeg følte jeg skulle passe på. Jeg prøvede nogle gange mere at få ham til at indse, at de der stemmer kun fandtes i hans hoved og at ingen andre hørte

dem. Det var en stor misforståelse og havde nær kostet mig livet. Han tog et kraftigt tag i min strube og holdt fast. Til sidst slap han taget. Hvorfor han gjorde det ved jeg ikke, men måske holdt han af mig.

Det var anden gang nogen forsøgte at kvæle mig og jeg havde fået nok. Jeg måtte spille med. Finde en anden måde at kommunikere på. Andre ord som ikke satte spørgsmålstegn ved hans oplevelser. Bare deltage. Sige at det måtte være forfærdeligt at blive udsat for sådanne ekstreme plager. Spørge til hvad vi kan gøre? Findes der noget som kan ændre på det som sker? Jeg lærte mig at se fremad. Forsøgte at få Ted til at håbe på en forandring. Vi søgte efter terapeuter. Jeg havde nogle kontakter. Passede det? Vi diskuterede strategier og psykologi og læste bøger. Vi kontaktede amerikanske "healere". Ofte forsøgte jeg at vejlede. Få ham til at flytte fokus. Hvornår spiller ishockeylandsholdet næste kamp? Hvem tror du bliver udtaget? Nogle proffs? Husker du hvilket år Uffe Sterner spillede proffhockey i USA?"

Kenneths kone beretter:

"En gang da jeg lå og hvilede mig hørte jeg ham komme ind, selv om døren var låst. Ted begyndte at tale engelsk med djævlene i sit hoved: "I'm gonna chop your heads off". Men Gud, hvad er det her?, tænkte jeg. Hjælp! Jeg blev skrækslagen. Jeg ved at han var i knivskuffen. Blodet isnede i mine årer og jeg lå så musestille jeg kunne. Det var første gang jeg fik mistanke om, at Ted var alvorlig syg. Siden rejste han til USA igen, og jeg fortalte ikke noget om det til Kenneth. Det var skræmmende, men samtidig syntes jeg jo det var synd for Ted. Mit forhold til ham forandredes. Af og til var jeg bange for ham".

Broderen beretter:

"Politiet kom og hentede Ted. Jeg spekulerede på om naboerne så den sorthvide Volvo, da vi kørte af sted. Ted var forholdsvis rolig. Jeg troede han ville gøre modstand, men han gik skamfuld mellem de stærke politiarmer ud til den ventende bil. Vi kørte stille ind mod den psykiatriske afdeling på Karolinska. Ingen blinkende blålys, ingen sirener, bare et dunkende hjerte af sorg og en forvirret bror."

....

"Man kunne ikke diskutere med ham om årsagen til alle lydene og stemmerne. Han var helt overbevist om, at det var usynlige kræfter som med vilje ville skade ham. For ham var de ligeså virkelige som fuglesang om foråret og havets friske brus. Vi hører det, men kan ikke altid pege på det."

Ted kunne ikke få magt over stemmerne og 1997, dagen efter midsommerdagen, kun 41 år gammel begik han selvmord ved at kaste sig ud foran et tog.

Dette er en stærk bog om en søgen, som forkortede et ungt menneskes liv.

Har så lægevidenskaben annammet en ny tænkemåde indenfor psykose- og skizofrenihypoteserne pga de nye opdagelser? Det ser ikke sådan ud. Det tager tid inden tankegangen forandres og nogen begynder at sammenkoble dette forskningsresultat med en åndelig tænkning.

Martinus fortalte i en spørgetime i Varnhem 26/5-1969 (<http://kundalini.se/martinus/1969-05-26-Varnhem.mp3>), hvordan han måtte hjælpe nogle kvinder med perverse besættende væsener, som havde indsmigret sig hos dem. Som parentes kan jeg nævne, at oplevelser med voldtægter af usynlige væsener er almindelige bi-effekter blandt de, der sysler med kunstige åndelige øvelser, hvilket naturligvis opleves som skræmmende.

Martinus fortæller:

"Jeg kan ikke anbefale mennesker at have denne kontakt (gennem seancer) med den åndelige verden. Men på den anden side må man jo også erkende, at der kan ske vældig meget godt i kontakten med den åndelige verden. Der sker jo megen healing f.eks. gennem medier. Det er ved flere tilfælde sket at healing har fundet sted. Men man kan ikke anbefale det almindelige menneske at begynde med det. Jeg har selv oplevet, at mennesker er kommet til mig og har været helt ude af balance på grund af besættelse. Og derfor bør man ikke have nogen kontakt med åndelige væsener. Man kan jo ikke se dem, mennesker kan jo ikke se dem. De

åndelige væsener kan jo komme som om de var strålende engle, meget dejlige, og de lover store missioner og så videre. Det har jeg oplevet at mennesker er kommet ud for.

(...) så findes der jo andre tilfælde, hvor man søger oplysninger om fremtiden og oplysninger om andre mennesker og så videre. Den slags skal man ikke gøre. Og da kommer der noget farligt .. truende ind. Jeg har oplevet at en kvinde kom en aften da klokken var elleve og var vældig oprørt. Hun sagde: må jeg komme ind og tale med dig? Ja, det må De gerne. Jeg er blevet besat, sagde hun. Er De besat? Ja, jeg er blevet voldtaget fire gange i dag af en ånd. – Voldtaget .. det var vel ikke noget fysisk ..Jo, det var. Jeg kan ikke arbejde, og jeg kan ikke gå til lægen, for så havner jeg på Sct.Hans (sindsygehospital). Ja, det bør De heller ikke gøre. De skal ikke gå til læge, sagde jeg, men De skal gøre hvad jeg siger.

Den her ånd havde skreget til hende, at hvis hun gik til Martinus, så slår jeg dig ihjel. Men hun var altså alligevel kommet til mig, hun var i øvrigt vældig interesseret i det åndelige. Og jeg sagde til hende: De skal ignorere denne ånd fuldstændig. Når den råber og skriger – den kan overhovedet ikke gøre Dem noget. Men lige nu er De hypnotiseret af den, og De er bange. Den har Dem helt i sin vold. Men det må De ignorere, De må fuldstændig erkende at De er et selvstændigt menneske. De skal ikke tage nogen hensyn til den. Og jeg stimulerede hende voldsomt op, og så skulle hun komme tilbage. Hun måtte jo komme tilbage af og til, hun behøvede jo den energi. Og så lykkedes det for hende at besejre ånden.

Det med ånden var begyndt med at hun havde været sammen med nogle venner. Og de havde moret sig med en leg, hvor man med bogstaver med ånders hjælp fremstaver meddelelser. Og selv det med automatskrift, hvor man tager en blyant i hånden og sætter den mod papir. Da hun kom hjem ville hun prøve det også. Og så snart hun havde sat sig til rette var der en hånd som greb fat i hendes hånd, og så skrev den en lang meddelelse. Og denne meddelelse var jo vældig tillokkende for hende, hun skulle have en stor mission. Og der stod meget om hvad hun skulle gøre, først og fremmest skulle hun have fine underbukser på. Hun skulle have vældig fine underbukser, det lyder jo også mærkeligt. Men hun troede på det. Hun blev jo helt salig ved tanken om hvad der kunne tænkes ske.

Og siden førte det til at ånden helt fik magt over hende. Da opdagede hun jo at det var en pervers ånd, at det var en seksuelt pervers ånd, som hun var blevet fuldstændig behersket af og ikke kunne komme fri af. Men siden kom hun fri af den og brændte de fine underbukser. Dem ville hun aldrig bruge mere... Men altså, jeg fortæller det bare fordi noget sådant kan ske. Og nu er det ikke mere end tre uger siden en ny dame ringede til mig, og hun var også besat og hun var også voldtaget. Så måtte jeg sige det samme til hende. Nu håber jeg det løste sig for hende. Hun skulle også bede til Gud, hun måtte bruge bønnen, for det er jo den store kraft, som man har adgang til.

Men det er altså det man skal være forsigtig med, hvis man giver sig af med den slags. Men der er jo mange mennesker som uden at vide af det har mediale evner. Og da har de meget let ved at komme i kontakt med sådanne fysiske mennesker. Men jeg anbefaler at man ikke behøver beskæftige sig med sådant, for det er ikke vejen. Det er ikke den vej vi skal gå. Spiritismen er jo den livstilstand vi kommer til efter døden. At søge kontakt med det her på det vågne plan, det skal man ikke gøre. At der findes sådan kontakt, og at der er startet sådanne cirkler og de gør en del godt, det kan man jo ikke have noget imod bare de holder sig til dette gode.

Men der kræves ingen høj moral eller moralsk udvikling for at have mediale evner. Derfor er der mange medier der er falske. De lyver. De finder på at sige det og det, de kan sige at det er ånder, og ånden siger at du skal gøre det og det, hvilket kan være helt usandt. Og det er jo heller ikke let for mennesker at kontrollere. Det er altså et vældig farligt felt at komme ind på hvis man ikke har kendskab til de her ting.

Derfor: hvis man holder sig til sin bøn og til sit hverdagsliv og til at udvikle sin bevidsthed i retning mod menneskekærlighed og så videre, så færdes man på den rette vej. Jeg vil ikke sige at det er syndigt eller at man ikke skal gøre det, for som jeg sagde før sker der megen healing, der sker jo meget godt gennem spiritismen, men der sker også meget ondt. Og det har jeg nu vist gennem eksempler, at der kan ske sådant

ondt. Det kan ske med mennesker som ikke ved om de har mediale evner, og som pludselig kan blive behersket af en sådan ånd.

Nu er disse ikke de eneste. Der har været mange andre mennesker som har været besatte som er kommet til mig, men det var ikke i så høj grad. Det var jo mennesker som let kunne komme ud af det. Men man kan regne med at det er en stor procentdel af de mennesker som ligger på sindssygehus – dem skulle man kunne tale med og få ud af den illusion de befinder sig i. De er slet ikke sindssyge, de burde få at vide at de er besatte af ånder. Det er ånder der taler gennem dem, det er ikke dem selv.

Derfor er der en stor fare ved at komme ind på disse områder. Og det siges jo også at man ikke skal tale med de døde, det siger Bibelen jo også. Men det behøver man ikke tage så ... Men vi så jo også at Saul opsøgte et sådant medium for at finde ud af hvordan det ville gå. Og Saul fik at vide at han ikke burde spørge de døde, men han gil i al fald at han skulle dø næste dag, og så vidt jeg husker faldt han i slaget.

Men jeg vil også sige at der kan komme meget godt ud af det, hvis man er kvalificeret til det, og stærk nok til det og kan skelne mellem ånderne. Da kan der jo ikke være nogen fare, hvis man kan gøre noget godt ud af det og hjælpe ånderne på den anden side. Men kan man ikke det .. man skal aldrig deltage i det for fornøjelsens skyld, bare for sjov skyld. Det skal man ikke ..”

Hvad der kan gøres

Martinus mener at efterhånden som lægevidenskaben begynder at erkende at der findes en åndelig verden, kan lægen med hjælp af et seriøst og virkeligt vidende medium tage kontakt med det besættende væsen og på den måde forsøge få denne til at slippe taget, hvilket jo ikke er helt risikofrit. Mediet er jo i farezonen for selv at blive besat af det besættende usynlige væsen.

Hvad man selv kan gøre for at befri sig fra ”stemmerne”, hvis man får hjælp til at forstå sin ”sygdom”, er at ignorere disse stemmer fuldstændig. Så snart man hører noget eller mærker noget ubehageligt omkring sig skal man, ifølge Martinus, rette sin tanke på Guddommen og sige: ”Fader, vær hos mig!” Det interessante her er, at Martinus opfordrer os til at blive selvstændigt fungerende individer også på dette område. Han uddrev ikke ånder af sine hjælpsøgende, men opfordrede dem til at blive stærke og tilbagetage herredømmet over ”sit hus”, dvs over sine egne tanker og handlinger, hvilket er det eneste som giver blivende sjælelig sundhed i det lange løb.

Jesus, på sin side, udførte mirakler for den tids mennesker som endnu ikke var kommet så langt i selvstændig tænkning, ved at uddrive onde ånder helt åbent i folkeforsamlinger. Men selv han gjorde det ved sin Faders hjælp for han svarede sine kritikere: ”Om det så er med Guds ånd jeg uddriver de onde ånder, så er Guds rige jo kommet til jer.” Og han stillede dem spørgsmålet: ”Hvordan skal nogen kunne gå ind og plyndre en stærk mand for hvad han ejer, hvis han ikke først binder ham?” (Matt.12:29)

Det gælder altså om at være herre i sit eget hus og ikke lade døren stå åben for hvem som helst. Noget at tænke på i disse tider når man sætter så stor tiltro til forskellige guru’er, medier og terapeuter, som mener de af egen kraft kan rense menneskers hus eller sind fra hjemsøgelse og sjælelig besathed. Ifølge den svenske Nationalencyklopedien betyder besathed: ”en alternativ bevidsthedstilstand som opleves at være en følge af fremmede ånders, dæmoners eller guddommens overtagelse af menneskets personlighed”.

Vigtigt at påpege i denne sammenhæng er, at Martinus mener der ikke findes ”dæmoner”, men at *alle* væsener som nu findes på det åndelige plan tidligere fandtes på det fysiske plan. Alle mennesker der ”dør” er ikke engle men har endnu forskellige bindinger og begær på det fysiske plan og søger derfor redskaber, dvs mennesker, til at udføre opgaver for dem som f.eks. hævn, kriminalitet, mord osv. Eller de kan ikke slippe deres begær efter alkohol, narkotika m. m. Hvis man ikke kender de kosmiske love kan man åbne sig for sådanne mørke besættende diskarnerede ånder gennem f.eks. at meditere på en forkert måde, hvilket betyder at man slipper kontrollen over sit tankeliv.

Lys besættelse er derimod mere usædvanligt eftersom de mere kærlige mennesker hurtigt forlader den åndelige mellemtilstand, hvorfra besættelse kan ske på det fysiske plan, mener Martinus. De drager hurtigt videre til højere områder på det åndelige plan efter de har forladt det fysiske liv. Desuden er tankepåvirkning, besættelse, af andre mennesker ikke noget som ligger for et højtudviklet mere kærligt menneske. De kender jo til "den frie vilje" og at alle behøver at udvikle sig til fuldkommenhed i sit eget tempo. Uden at blive hvisket til og påvirket fra den åndelige verden.

Publicerad i den danske avisen "Den Ny Verdensimpuls" 2001 nr 2
© Kundalini Network Sweden 2010 All rights reserved

i)"Spatial and temporal mapping of neural activity associated with auditory hallucinations"
[http://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PHS0140-6736\(98\)05923-6/fulltext](http://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PHS0140-6736(98)05923-6/fulltext) B.R.
Lennox, S.Bert, G.Park, P.B.Jones and P.G.Morris, Lancet 353 (9153), 644(1999), "The functional anatomy of auditory hallucinations in ashizophrenia".